Václav Vilém Štech

český historik umění, teoretik, kritik a publicista, profesor Akadime výtvarných umění v Praze.

* 31. března 1885 Slaný, + 24. června 1974 Praha

Byl synem spisovatele a dramatika Václava Štecha. Po maturitě na pražském gymnáziu studoval v letech 1904–1910 dějiny umění (prof. B. Matějka), historii (prof. J. Pekař, J. Šusta) a estetiku (prof. O. Hostinský) na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Studia ukončil obhajobou rigorózní práce roku 1910.[1] Roku 1912 pokračoval ve studiu na Humboldtově univerzitě v Berlíně a na Sorbonně v Paříži. Od roku 1904 byl členem Klubu Za starou Prahu.

V letech 1910–1918 byl odborným asistentem ředitele Muzea hlavního města Prahy. Roku 1918 byl členem čs. delegace na mírové konferenci v paříži a pak do roku 1924 působil jako ministerský tajemník na Ministerstvu školství a národní osvěty v referátu péče o současné umění. V letech 1916–1924 byl také redaktorem edice Umělecké památky nakladatelství F. Topič.

V letech 1924–1930 přednášel nauku o slohu na uměleckoprůmyslové škole v Praze, roku 1927 se habilitoval jako docent.[2] Od roku 1930 do roku 1939 působil jako mimořádný profesor dějin umění AVU. V letech 1931–1934 byl redaktorem edice Umění v obrazech.

Na počátku války byl zatčen a do roku 1942 vězněn v koncentračním táboře Buchenwald.

Od roku 1945 byl řádným profesorem dějin umění na AVU v Praze a profesorem ČVUT. Spolupracoval s Českým rozhlasem od počátku jeho vysílání a připravoval populárně naučné programy v České televizi (Procházky Prahou v 60. letech).

Zdroj: Wikipedie